

WAT NU SUZY?

Een komedie in twee bedrijven

door

GEORGE NIJST

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 0 33 66 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT NU SUZY?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **GEORGE NIJST** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

© 1986 Toneelfonds Janssens/George Nijst

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoeringen, naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden

de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 4 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

DEKOR:

Een moderne, wat extravagant ingerichte studio met een personal computer die een centrale plaats inneemt.

Verder een inkomdeur ongeveer midden achter, meer naar rechts de toegang tot de keuken en helemaal rechts de douche.

In de fond hebben we een verhoogde vloer als speelruimte met een ingebouwd bed dat automatisch in- en uit- kan schuiven. Verder ook nog voorzien van een ingebouwde bar waarvan de deuren kunnen openklappen.

Wanneer men zonder verhoogde vloer speelt kan men ook een opklapbaar bed, geplaatst tegen de wand, gebruiken.

PERSONAGES:

Jan Sanders, ongeveer 30 jaar

Renée Goossens, ongeveer 35 jaar

Greet Maes, ongeveer 30 jaar

Mieke, Natasja Astachowa, ongeveer 25 jaar, dubbelrol

In ons dagelijks leven neemt de computer een steeds grotere plaats in.

De 'home computers' ook wel 'personal computers' genoemd, hebben hun intrede gedaan in de huiskamers.

Mensen die een personal computer aangeschaft hebben en een programmeercursus gevolgd, zijn als het ware gebeten door de computermikrobe en niet meer van hun toestel weg te slaan.

Het stuk 'Wat nu Suzy?' is een persiflage op het sterk toenemend computergebruik in onze huiskamers.

EERSTE BEDRIJF

(De toeschouwers komen binnen. Vrijwel het enige licht valt op Jan Sanders. Hij zit in volle concentratie aan een kleine home computer, bestaande uit een beeldscherm, toetsenbord en printer. Hij typt wat in op de machine en een synthesizerachtig muziekje begint te spelen. Hij typt weer wat in en de verlichting van zijn studio groeit geleidelijk tot we een volledige belichting hebben. Jan kijkt met voldoening rond en verlaat de scène. Muziek en licht faden uit.)

(Licht op. Mieke is aan het opruimen. Ze hoort gestommel aan de deur en gaat openen. Jan staat gebukt voor de deuropening. Hij heeft in de ene hand een plastic zak met etenswaren. Met de andere hand houdt hij een aantal computertijdschriften tegen zijn borst geklemd. In de mond, tussen zijn tanden, heeft hij zijn sleutelbos. Hij draagt een regenjas.)

MIEKE: Je bent vroeg vanavond. *(Jan grommelt wat onverstaanbaars)* Wablieft? *(grommelt weer)* Met die sleutels in je mond versta ik niets van wat je zegt, zou het niet handiger zijn... *(Jan laat de sleutels vallen)*

JAN: Ik vroeg ze aan te nemen.

MIEKE: Oh pardon, zal ik je helpen?

(Ze wil de tijdschriften nemen, doet dat wat onhandig waardoor ze op de grond vallen. Jan tracht dit nog te voorkomen door er met zijn andere hand naar te grijpen waardoor ook de etenswaren vallen.)

JAN: Dank je voor de hulp. Alles ligt al op zijn plaats. *(ze bukken zich beiden)*

MIEKE: Laat maar, ik doe het wel.

JAN: Ben je bijna klaar?

MIEKE: Klaar? Ik ben pas bezig.

JAN: Nee, met de studio opruimen bedoel ik.

MIEKE: Wel ja, waarom?

JAN: Mieke je bent een lief meisje, een ontzettend lief meisje en ik vind het fantastisch dat je elke week mijn studio komt opruimen maar wil je me nu alleen laten zodat ik me rustig kan omkleden

en aan het werk gaan.

MIEKE: Ik denk er niet aan.

JAN: Ik had niet anders verwacht.

MIEKE: Ik ben bijna klaar en zo gauw ik helemaal klaar ben verdwijnt ik, oké?

JAN: Oké, maar alleen omdat je toch niet te vermurwen bent.

(Jan doet zijn jas uit en gooit hem zomaar ergens neer, doet onderweg zijn schoenen uit, stroopt zijn broekspijpen op en gaat aan zijn computer zitten.)

MIEKE: Wat ben je van plan?

JAN: Wat?... Oh, een voetbad nemen. *(hij gaat naar de computer en typt)* 'Ideaal voetbad'

COMPUTER: '66 graden'

JAN: Zout?

COMPUTER: 'Handvol'

JAN: Is dat alles?

COMPUTER: 'Handdoek'

JAN: Is toch gemakkelijk als je zo iemand bij de hand hebt. *(gaat de keuken in en komt terug met kom water en thermometer, gaat zitten met voeten in kom water)*

MIEKE: *(die zijn jas gaat weghangen)* Ik begrijp jou niet. Je zit de hele dag op kantoor en als je 's avonds thuis komt is het eerste wat je doet achter dat apparaat kruipen, hele nachten, dagen, maandenlang. *(Jan antwoordt niet)* Heb jij nog wel een eigen leven? Jan Sanders?!

JAN: Hm? Wat?

MIEKE: Heb jij geen behoeftes? Heb jij geen ontspanning nodig?

JAN: Natuurlijk heb ik ontspanning nodig, mijn computer is mijn ontspanning.

MIEKE: Bestaat er nog iets anders in je leven buiten je computer??!

JAN: Suzy geeft me alles wat ik nodig heb, ze weet overal een antwoord op.

MIEKE: Je kunt toch niet leven met alleen een computer... je... je zult op een bepaald moment toch eens iemand als gezelschap willen...

JAN: Ba, ik weet niet...

MIEKE: Wil je dan geen vrouw leren kennen?!

JAN: Ba... ik heb niet zo'n beste ervaring op dat gebied.

MIEKE: Een vrouw zul je toch zelf moeten zoeken, dat kan je computer niet voor je oplossen.

JAN: Daar zeg je zoiets...

MIEKE: Eindelijk.

JAN: Wel ja, waarom zou Suzy voor mij geen vrouw uitkiezen?

MIEKE: Je bent gek.

JAN: Als er iets eenvoudig is dan is het wel een vrouw zoeken per computer.

MIEKE: Je meent het?!

JAN: Waarom niet, ik doe alles op mijn computer, waarom dan ook geen vrouw zoeken? Hm? *(hij loopt heen en weer, nadenkend, wordt enthousiast)* Natuurlijk, dat is het. Ik neem het programma 'Biorythme', ik pas het aan, ik perfectioneer het en de rest is simpel. Suzy maakt de keuze.

MIEKE: En waar ga je de kandidaten halen? Via een advertentie in de krant zeker?

JAN: Natuurlijk, zo simpel is dat, en Suzy stelt ze voor me op.

MIEKE: Niet te geloven.

(BLACK OUT)

(Licht op. Jan en Mieke zitten bij elkaar. Mieke heeft gele briefkaarten vast.)

MIEKE: *(ruikt aan een kaart)* Wat een parfum!

(ze geeft de kaart aan Jan)

JAN: Heerlijk.. *(leest voor)*

'Hallo, ik ben Renée. Ik ben geboren op 3 mei 1945. *(jaartal aan te passen)* Ik ben jong, mooi, sportief, slank, vrijdenkend, hou van tekenen, gezellig uitgaan, doe aan yoga, voordracht, en ben een huiselijk type.'

Hm, veelbelovend.

'Men noemt mij Loesje. Ik ben geboren, heel erg eenzaam en onbegrepen. Ik weet zeker dat u mij zult bevallen. Loesje.'

Geen geboortedatum, kan ik niets mee doen, is al vooraf geëlimineerd. *(Jan verscheurt de kaart)*

MIEKE: *(leest voor)*

'Bonsoir, ik ben Chouchou. Ik voel dat je eenzaam bent. Mijn telefoonnummer is 90.65.95. Mijn maten zijn 95-65-90. 24 uursservice. Reserveer tijdig. Je t'attend.'

JAN: Greet, Christine, Linda, enzovoort. Ik ga onmiddellijk alle gegevens inbrengen; ik ben razend nieuwsgierig wie de uitverkorene gaat worden, jij niet?

(Jan is reeds naar de computer gestapt. Mieke staat afgewend van Jan, ze neemt achter haar blouse een 'eigen' enveloppe.)

MIEKE: Oh, er is er nog eentje blijven liggen, zal ik hem bij de anderen leggen?

(Jan is reeds volop aan het typen)

JAN: Ja, geef maar hier. *(ze geeft hem aan Jan)* Mieke... geboren... *(en neemt zonder er bij stil te staan reeds de volgende)* Natascha Astachowa, geboren 16.7.55. Meer hebben we niet nodig, kort en bondig, dat is alles wat biorythme vraagt, alleen de naam en de geboortedatum.

MIEKE: Hoe lang moet je nu wachten?

JAN: Dat duurt wel even. Het is ook verdomd belangrijk dat ze de goeie keuze maakt.

MIEKE: En of, stel je voor dat jij je hele verdere leven zou moeten slijten met een computerfoutvrouwkje.

JAN: Fout kan niet, ofwel geen selectie, ofwel méér dan één, maar foutief? Nee. Onmogelijk. Een computer rekent en analyseert nooit foutief. Ten minste als het programma goed is.

MIEKE: En is het programma goed?

JAN: Dat heb ik zelf geschreven.

MIEKE: Waarop baseer jij je dan om de juiste keuze te maken?

JAN: Wel, mijn programma baseert zich op de biologische cyclus die in elk mens aanwezig is. Een cyclus van 28 dagen voor het emotionele, een cyclus van 23 dagen voor de fysiek en als laatste, een cyclus van 33 dagen voor het intellectuele.

MIEKE: Hoogst interessant maar totaal onbegrijpelijk.

JAN: Voor mij is alleen maar belangrijk dat ze op hetzelfde ogenblik

als ik emotioneel... en fysiek op haar hoogtepunt is, kwestie van op dezelfde golflengte te zitten.

MIEKE: En de intelligentie?

JAN: Indien mogelijk, ongeveer, hetzelfde intelligentiepeil, maar dat is een van de secundaire voorwaarden.

COMPUTER: Klaar... Klaar... Klaar...

MIEKE: Ik denk dat ze klaar is.

COMPUTER: Klaar... Klaar...

JAN: Dat is vlug zeg.

MIEKE: Ik heb de indruk dat ze blijft hangen.

JAN: Nee, dat is normaal, ik moet alleen even antwoorden.

COMPUTER: Klaar...

JAN: Ja, ja, klaar (*typt*) "OKE" "Welke vrouw?"

COMPUTER: Renée.

JAN: Ah! Renée!

COMPUTER: Greet.

JAN: Verdomme, nog een.

COMPUTER: Na...

JAN: Na?

COMPUTER: Ta...

JAN: Ta?

COMPUTER: Sja...

JAN: Sja? Ik begrijp niet?

MIEKE: Na-ta-sja, ik denk dat ze Natasja bedoelt.

JAN: Natasja.

COMPUTER: Klaar... Klaar...

JAN: "Oké"

JAN: Renée, Greet, Natasja, dat maakt het iets moeilijker, drie vrouwen. Stel je voor Mieke, drie vrouwen die in aanmerking komen.

MIEKE: (*wat teleurgesteld dat zij niet geselecteerd is*) En zij kan zich niet vergissen?

JAN: Nee.

MIEKE: Of er ééntje vergeten?

JAN: Natuurlijk niet.

MIEKE: Natuurlijk niet.

JAN: Ik moet me toch ergens op baseren. (*computer ratelt*) Ah de uitnodigingen.

MIEKE: Ze laat er geen gras over groeien.

JAN: (*leest*) 'Mejuffrouw Renée, ik zou u graag ontmoeten vrijdag aanstaande om 21 uur bij mij thuis.' En dan nog: Mejuffrouw Greet... om 22 uur... Mejuffrouw Natasja... om 23 uur...

MIEKE: Eén uurtje per vrouw? Jij zal er voor moeten zorgen dat je ook vlug klaarkomt.

JAN: Als Suzy beslist dat één uur per vrouw voldoende is, dan moet dat maar voldoende zijn... alhoewel, één uur? ...

MIEKE: Sukkes. (*Jan steekt de brieven in de enveloppen, schrijft adressen*)

JAN: Ik zal ze morgenochtend maar meteen posten.

MIEKE: Posten? (*krijgt een ingeving, publiek moet zien dat ze iets van plan is*) Als je wil neem ik ze mee, ik moet toch nog even weg en dan doe ik ze meteen op de post.

JAN: Wil je dat doen? Je bent lief, ik vind je een fantastisch kind.

MIEKE: Ik ben 22.

JAN: Je meent het? Je bent als een jonger zusje voor me, ik heb nooit broers of zusters gehad en ik heb daar altijd zo naar verlangd.

MIEKE: Misschien kan Suzy je daar wel bij helpen. Tot ziens!

JAN: Ga je nu al weg?

MIEKE: Natuurlijk ga ik weg, ik moet je vrouwen toch posten. (*gaat af*)

JAN: Door wat werd die ineens gebeten? Ah, vrouwen! (*ziet zijn computertijdschrift op tafel liggen, hij kijkt het tijdschrift in*) Interessant.

Afstandsbesturing via auditieve weg op de computer? Jan, jongen programmeren! (*gaat naar zijn computer, tijdschrift ernaast, begint te typen. Langzaam uitfaden van het licht met als*

laatste een spot op Jan, zodat we een beeld krijgen van een hardwerkende man, in volle overgave. Ook deze spot uitfaden.)

(BLACK OUT)

(Licht terug op via spot op Jan en de computer. Jan aan het werk, nu echter haren in de war, hemd open en boven zijn broek, enz. Hij zit naarstig te typen, stopt af en toe, regelt hier en daar wat bij. Er staat nu een grote mikro bij de computer, Jan staat voor de mikro en zegt:)

JAN: 'DEUR' *(wacht even en dan opnieuw, luider nu)* 'DEUR', verdomme! *(gaat naar de buitendeur, opent en sluit ze een paar maal)* Klemt precies. *(terug naar de computer)* 'DEUR' *(de deur zwaait open)* Jaaa! Het is gelukt, het is gelukt! *(danst rond tot bij de deur waar op dit ogenblik Mieke binnenkomt met een stofzuiger)* Het is gelukt! Mieke, het is gelukt! De deur is open gegaan!

MIEKE: Zet liever een raam open, volgens mij heb je dringend behoefte aan wat frisse lucht.

JAN: Je begrijpt het niet. Zie je dan niet dat de deur is open gegaan?

MIEKE: Ik kan moeilijk door een gesloten deur naar binnen komen.

JAN: De deur is open gegaan omdat ik het wilde...

MIEKE: Omdat jij het wilde? Ik heb ze toch zelf geopend?

JAN: Nee, Suzy... Hoe heb jij die deur open gedaan?!

MIEKE: Hoe? Je vraagt hoe? *(bekijkt hem zeer bedenkelijk)* Wel, ik heb de deurknop omlaag geduwd, ik heb de deur geopend, zo, heb me omgedraaid om mijn stofzuiger te nemen, die achter me op de grond stond, kun je me volgen? En dan ben ik binnengekomen... Ken jij misschien een andere manier?

JAN: Verdomme!

MIEKE: Pardon?

JAN: Verdomme! *(terug naar de computer)* 'DEUR' *(Mieke steekt de stekker in het stopcontact en begint te stofzuigen)* Nee, nee, nee!!! Wat doe je nu weer in godsnaam!

MIEKE: *(trekt de stekker terug uit)* Ik stofzuig.

JAN: Dat zie ik ook, maar toch nu niet.

MIEKE: Het is weer vrijdag en dus kom ik poetsen, maar als ik stoor...

JAN: *(terug aan zijn computer)* Ik ben bezig met een geluidsexperiment, en hoe kan Suzy "DEUR" *(deur gaat open)* verstaan als jij daar staat te zuigen!

(Tijdens de volgende replieken gaat telkens de deur open en dicht als het woord "DEUR" gebruikt wordt. Jan ziet het echter niet, hij kijkt telkens naar Mieke als de deur dicht is en weg als de deur open is.)

MIEKE: En wat moet Suzy daar mee aanvangen met jouw 'Deur'? *(dicht)*

JAN: "DEUR" *(open)* is een kommando, en als gevolg daarvan wordt via afstandsbediening de 'deur' *(dicht)* geopend en gesloten... automatisch!

MIEKE: Ik heb de 'deur' *(open)* niet zien opengaan, tenminste niet automatisch, jij wel?

JAN: Nee, nog niet, maar als je nu wat minder lawaai wil maken kan ik ervoor zorgen dat het wel werkt, en doe de 'deur' dicht. *(dicht)*

MIEKE: *(kijkt)* Ze is dicht. *(Jan is terug aan het typen)* Je ziet er overwerkt uit. Hoe lang ben je nu al aan dat programma bezig? Ben je eigenlijk wel gaan werken afgelopen week?

JAN: Ik heb vakantie genomen.

MIEKE: De hele week?

JAN: De hele week.

MIEKE: Mooie vakantie, je zou er beter eens uittrekken, naar het zuiden, de zon, de witte stranden, zalig niets doen...

JAN: "DEUR" *(bardeurtjes gaan open, Mieke sluit ze. Jan kijkt naar de buitendeur, ziet niets.)* Het zou nu toch moeten werken. "DEUR". *(de bardeurtjes vliegen weer open tegen Mieke, ze laat een gillette)*

JAN: Wat heb je nu weer?

MIEKE: Het is al de tweede keer dat die 'deur' openvliegt. *(nu gaat de buitendeur open)*

JAN: De bar 'deur'? *(deur dicht)* Ah nee, dat kan niet.

MIEKE: Misschien kent Suzy het verschil niet tussen een bar 'deur' en een buiten 'deur'? *(open/dicht)*

JAN: Ik ben dicht bij de oplossing, heel dicht *(weer aan het werk)* nog vlug een paar kleine aanpassingen.

MIEKE: Je denkt er toch aan dat het vandaag de grote dag is?

JAN: Wat?

MIEKE: Het is vrijdag.

JAN: Ja, ja, vrijdag.

MIEKE: Dé vrijdag.

JAN: Hm?

MIEKE: De avond van de waarheid...

JAN: M'n computervrouwtjes!!! God hoe kon ik dat vergeten. Deze avond kan beslissend zijn voor de rest van mijn leven. Ik kan misschien nog zeggen: 'JA IK WIL'.

MIEKE: ... bedrogen worden.

JAN: Pardon?

MIEKE: Niets, ga door.

JAN: Ja... waar was ik gebleven?

MIEKE: Ja, ik wil.

JAN: Ja, ik wil onder de douche... hoe laat is het? Ik heb toch nog tijd? Ik kan ze zo toch niet ontvangen?

MIEKE: Na half negen.

JAN: Oh, half negen. Wat?!? Ná half negen!! Dan heb ik maar een half uurtje meer! Dat is niets! Dat is nog minder dan niets!

MIEKE: Op een half uur tijd kun je toch wel een douche nemen.

JAN: *(loopt van de douche terug naar de computer)* Ah ja, douche... *(in de mikro)* "Douche" *(het water in de douche begint te lopen)* Mieke, kun je je dat voorstellen, zo dadelijk komt hier de vrouw binnenwandelen die ik gelukkig zal maken.

MIEKE: Het is te hopen dat je ze niet alledrie moet gelukkig maken.

JAN: Alledrie... die is goed... nee, één is genoeg, één van de drie. *(Af in de douche)*

MIEKE: Maar wie van de drie? Idioot, je zou beter een bril kopen, je oren laten uitspuiten, en ik zou beter een kortsluiting in jou *(tegen Suzy)* veroorzaken, dan zou hij eindelijk wat meer tijd hebben en zien dat ik verliefd op hem ben!

JAN: Riep je me?

MIEKE: Ik? Hoe kom je daarbij? Ik was aan het zingen.

JAN: Zingen?

MIEKE: Ja, zingen... Je veux l'amour...

JAN: Oh, hm, zing dan maar verder. *(Af)*

MIEKE: Je veux l'amour. *(gemeend nu)* Niet morgen, niet straks, maar nu... Ohh! Wacht maar, jou krijg ik nog wel! *(en bij het buitengaan tegen Suzy)* En jou ook! "DEUR". *(de deur gaat open en Mieke af)*

(De deur blijft open staan. Op de achtergrond horen we het geruis van water en het zingen van Jan)

(Renée komt binnen)

RENEE: Hallo, is hier iemand? Hallo, meneer Sanders? *(blijft even staan, doet dan de deur dicht, kijkt op haar horloge, kijkt rond en neemt dan plaats in een zetel. Renée is een niet onaardige vrouw, goed figuur)*

JAN: *(komt terug binnen, zich afdrogend)* Heerlijk zo'n koude douche. *(Renée heeft zich, bij het zien van de halfnaakte man, discreet afgewend)* Verdomme! ! ! *(slaat zijn handen voor zijn kruis)*

RENEE: Ik ben Renée, aangenaam. *(steekt een hand uit, maar trekt ze weer terug)*

JAN: Ook aangenaam, euh... Waar is Mieke?

RENEE: Mieke?

JAN: Mijn bovenbuurmeisje, heeft zij u binnengelaten?

RENEE: De deur was open, ik ben wel iets te vroeg, geloof ik...

JAN: Nee... nee, u bent niet te vroeg, ik ben wat aan de late kant, ik moest nog onder de douche...

RENEE: Het geeft niets.

JAN: Pardon?

RENEE: Het geeft niets, ik heb alle tijd, ik heb de hele avond vrijgehouden.

JAN: De hele avond... dat is grandioos... een hele a... ah nee, dat kan niet.

RENEE: Nee?

JAN: Nee, ja ziet u, dat komt... ik moet...

RENEE: Krijgt u nog bezoek vanavond?

JAN: Nog bezoek? Nee dat niet... neenee... of het moet onverwacht bezoek zijn, er kunnen altijd hopen vrienden binnenvallen.

RENEE: Moet u zich niet...

JAN: Wat? Oh ja, exuzeer. *(trekt zijn ingebouwd bed naar voren)*

RENEE: *(denkt direkt het ergste)* Wat doet u nu?

JAN: Wilt u niet gaan zitten?

RENEE: Op het bed? Ik zit hier heel goed.

JAN: Nee, exuzeer, dat was om... *(neemt onder de matras zijn broek en schuift het bed terug in de wand)* De reden dat ik zo laat ben is dat ik de hele dag met Suzy bezig geweest ben *(Renée denkt aan een vrouw)* en dat ging vrij goed, maar toen kwam Mieke, Mieke is mijn bovenbuurmeisje...

RENEE: Dat zei u al.

JAN: Wat? O ja, Mieke kwam dus hier binnenvallen en toen wou het niet meer vlotten met Suzy. Ik ben er toen maar mee gestopt en ik ben een koude douche gaan nemen. *(Jan kleedt zich om achter scherm)*

RENEE: Dat zal wel nodig geweest zijn.

JAN: En of. Voilà. Nu ben ik toonbaar. Wel dan, ik ben Jan Sanders, aangenaam.

RENEE: Het is wel een beetje vreemd voor me, zo'n kennismaking via een advertentie.

JAN: Voor mij niet, want u bent niet zo maar de eerste de beste.

RENEE: Dank u.

JAN: Suzy heeft u namelijk geselecteerd.

RENEE: Die Suzy van u schijnt wel een belangrijke rol in uw leven te spelen.

JAN: Ze is onmisbaar.

RENEE: En dan hebt u Mieke ook nog.

JAN: Om te poetsen.

RENEE: Oh... en is dat alles?

JAN: Ja, verder heb ik niemand, maar ik hoop dat daar vlug verandering in komt.

RENEE: Ik... ik wil niet dat u een verkeerde indruk van me krijgt... het

is voor mij de eerste keer...

JAN: U bent nog maagd?!

RENEE: Nee, ik ben geen maagd meer.

JAN: Niet dat dat een probleem zou zijn, voor alles bestaat een eerste keer, maar een maagd... u weet toch zeker dat u geen maagd meer bent?

RENEE: Heel zeker, maar dat bedoelde ik niet, het is voor mij de eerste keer dat ik via deze weg een man leer kennen. Ik ben geen vrouw die zomaar op elke advertentie schrijft.

JAN: Wat trok je dan zo aan in mijn advertentie?

RENEE: Ik weet het niet. Er straalde iets van uit. Ik voelde een drang die ik niet kon weerstaan; ik moest antwoorden. Die stijl, zo krachtig, zo eenvoudig en toch zo welsprekend.

JAN: Ik was in school al goed in het opstellen van teksten. Mijn leraar zei altijd: 'Jan, jij wordt nog eens tekstschrijver', maar ik ben verzekeringsagent geworden.

RENEE: Ik ken hem helemaal van buiten.

JAN: 't Is niet waar.

RENEE: Ja.

JAN: U meent het?

RENEE: Elk woord.

JAN: Helemaal?

RENEE: Tot en met het referentienummer.

JAN: Letterlijk van buiten?

RENEE: Zal ik hem voordragen?

JAN: U zou me een groot plezier doen.

RENEE: 'M. ZKT. VR.
zend naam en geb.dat.op gele briefk.
ref. KA482.'

JAN: Dat is 'em inderdaad. Ik zou hem uit honderd andere terug kennen.

RENEE: Heb je veel reacties gekregen?

JAN: Massa's... stapels!

RENEE: Zoveel?

JAN: Niet te tellen.

RENEE: En u hebt mij eruit gekozen?

JAN: Ja... eh, nee... ik bedoel, ik niet alleen, Suzy heeft me geholpen.

RENEE: U baseert uzelf op de mening van een andere vrouw? Dat had ik niet van u verwacht.

JAN: Nee! Geen andere vrouw, Suzy is mijn computer, hier, zie je, dat is Suzy.

RENEE: Is dat Suzy?

JAN: Ja, en zij maakt nooit fouten.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze